

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/560/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

187/2012. (V. 23.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2011. szeptember 26-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2012. május 23-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint **a vizsgált ügyben alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. szeptember 26-án postai úton terjesztette elő panaszát a vele szemben 2011. szeptember 18-án foganatosított rendőri intézkedések (előállítás és annak körülményei), intézkedés elmulasztása (hozzátartozó kiértesítésének hiánya), a rendőrök hangneme, valamint egyes, a büntetőeljárás körébe tartozó sérelmei miatt.

I.

1) A panaszos előzményként előadta, hogy 2011. május 1-jén, a Budapest, B. utca X. szám alatti ingatlanban egy kommandós akció keretében a rendőrség két szlovák állampolgárt előállított visszaélés lőfegyverrel és lőszerrel bűncselekményének gyanúja miatt, amely büntetőügyben a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) VI. Kerületi Rendőrkapitányság a panaszost tanúként hallgatta ki. A panaszos a büntetőügyben terhelő vallomást tett a gyanúsítottakra. Az egyik elkövető, akivel a panaszos korábban baráti

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

viszonyban volt, 2011. április 26-án brutális módon bántalmazta a panaszt, mert meg akarta szakítani a kapcsolatot vele, mivel a férfinak sem az életvitele, sem a baráti társasága nem felelt meg a panaszos elvárásainak. A férfi a bántalmazás során fejbe rúgta a panaszt, majd a bérelt lakás fürdőszobájában a fürdőkádba nyomta és a fürdőrózsát a szájára és orrára szorította, az erős vízsugarat a panaszos szájába és orrába folyatta, amitől a panaszos eszméletét elvesztette. A panaszos csak napokkal később tudott eljutni családjához, majd orvoshoz és a rendőrségre. A panaszos tart a férfi agresszív magatartásától és kapcsolataitól, és attól, hogy bosszút áll a büntetőügyben tett terhelő vallomása miatt. A panaszos előadása szerint a BRFK Szervezett Bűnözés Elleni Osztálya is vizsgálatot folytat az ügyben, és mind a VI. Kerületi Rendőrkapitányság, mind pedig a Szervezett Bűnözés Elleni Osztály biztosította őt arról, hogy amennyiben rászorul, védelmet biztosítanak számára.

2) 2011. szeptember 17-én a panaszos egy szórakozóhelyen tartózkodott ismerőseivel. Az este folyamán kevés alkoholt fogyasztott, majd a kora hajnali órákban ásványvizet rendelt, amelyben jégkockák is voltak. Az ásványvíz fogyasztása közben a panaszos idegen, vegyszeres ízt érzett. A víz elfogyasztása után a panaszos rosszul lett, vérnyomása leesett, illetve félelem- és ájulásérzet fogta el. Hallotta azt is, hogy a környezetében levők közül valaki azt mondja: „meglakolsz minden bűnödért! Legközelebb patkánymérget adunk neki”.

A panaszos nagyon megijedt, gyorsan elhagyta a szórakozóhelyet, és az A. úton vásárolók egyik biztonsági őrétől segítséget kért, aki értesítette a BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányságot. Hamarosan a helyszínre érkeztek a járőrök, illetve a BRFK Szervezett Bűnözés Elleni Osztály rendőrei is megjelentek. A rendőrök szolgálati gépkocsival a BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányságra vitték a panaszt, és mivel az egészségi állapota egyre romlott, mentőt hívtak. A mentőorvos azt állapította meg, hogy a panaszosnak pihenésre van szüksége.

Időközben a BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányságra érkezett a IX. Kerületi Rendőrkapitányság három rendőre, akik a panaszt – miközben ájuldozott – rendőrségi gépjárműbe ültették, és közben az egyik rendőr azt mondta, hogy „nincs ennek semmi baja”. A panaszos a gépkocsi hátsó ülésén jobbra-balra dőlt, ezért a mellette ülő rendőr többször meglökte.

A rendőrségi gépkocsi 2011. szeptember 18-án kb. 10 órára érkezett meg BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságra a panasossal. Ott átvizsgálták, telefonját elvették. Vizeletmintát kellett adnia. A panaszos állítása szerint a hangja időközben teljesen elment, alig tudott beszélni, ezért a szolgálatban levő rendőr nő megfenyegette, hogy „most már megverem”. A panaszt fogdában helyezték el, amelynek ajtajába időnként belerúgtak.

A panaszos kérte, hogy családját értesítsék, vagy hívjanak számára ügyvédet, de nem teljesítették kérését. A panaszos elmondta azt is, hogy a rendőrséghez védelem miatt fordult, közölte továbbá, hogy nagyon rosszul érzi magát, légszomja van, rosszullétét okozhatja drog, de azt nem önszántából fogyasztotta. A rendőröktől a kérései ellenére semmilyen segítséget nem kapott.

A panaszos előadta beadványában, hogy a szolgálatot teljesítő egyik nyomozó jegyzőkönyvet vett fel anélkül, hogy a panaszt meghallgatta volna, amelyben – állítása szerint – olyan részletek szerepeltek, amelyek nem feleltek meg a valóságnak. A panaszos megemlítette

példaként, hogy „ismerőse (akit megnevezni nem kívánt), a Budapest, L. utca X. szám alatti lakásában drogot találtak házkutatás során”. A panaszos szerint ez az állítás azért nem igaz, mert a rendőrség épületét nem hagyhatta el, szabadon bocsátásáig a fogdában tartották.

2011. szeptember 18-án délután 17 óra körül – miután a valótlan tartalmú jegyzőkönyvet és az arról szóló nyilatkozatot, hogy nincs panasza a rendőri intézkedés ellen, aláírták vele – szabadon bocsátották a panaszost. A jegyzőkönyv egy példányát átadták, azonban az már nincs a birtokában.

3) 2011. szeptember 21-én a panaszosnak meg kellett jelennie a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságon, ahova akkor már édesanyjával érkezett. A panaszos édesanyja az ügyintézővel akart beszélni, hogy tisztázza az eljárás részleteit és az eljárás miatt szóban panaszt akart tenni, a jegyzőkönyvről pedig másolatot akartak kérni. A rendőrségi kapuszolgálatot ellátó személynél azonban nem jutottak tovább, a kapus nem tudott az idézésről, nem tudott azzal kapcsolatban semmit kideríteni, és az ügyintéző rendőr sem volt elérhető. Az ügyiratszámot tudta csak a kapuszolgálatban levő személy megadni.

4) A Testület a panasz egyes részleteit illetően további kérdésekkel fordult a panaszoshoz, aki azonban a postai úton küldött levelet nem vette át, illetve a megadott telefonszámon nem volt elérhető.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A panaszos – a BRFK Bűnügyi Szervek Szervezett Bűnözés Elleni Főosztály vezetőjének tájékoztatása alapján – nem áll tanúvédelem alatt, a szervezet munkatársai a panaszossal kizárólag 2011. május 23-án és 24-én, valamint 2011. december 5-én találkoztak. A kapcsolatfelvételt minden esetben a szervezet munkatársai kezdeményezték abból a célból, hogy a panaszos nyomozati cselekményeken való részvételét, kihallgatását biztosítsák, valamint, hogy tájékoztatást adjanak részére a tanúvédelmi program lehetőségeiről. A BRFK Bűnügyi Szervek Szervezett Bűnözés Elleni Főosztály rendőrei a sérelmezett rendőri intézkedésben nem vettek részt.

A rendőrségi tájékoztatás szerint továbbá a panaszolt rendőri intézkedés során BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr- és Járőrszolgálati Alosztályának egy r. őrmestere és egy r. főtörzsőrmestere intézkedett a helyszínen. Ezt követően a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságra történő átkísérésben egy r. törzsőrmester, egy r. őrmester és három próbaidős r. őrmester vett részt.

2) A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály vezetője által a panaszos beadványa ügyében készített parancsnoki kivizsgálásban az alábbi információk szerepelnek.

A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának állománya a panaszos BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányság épületéből a IX. Kerületi Rendőrkapitányság épületébe való kísérésben, valamint annak előállító helyiségében való elhelyezésében vett részt.

2011. szeptember 18-án a 2-es gépkocsizó járőrszolgálatot ellátó r. törzsőrmester és két r. próbaidős őrmester az ügyeletes tiszt utasítására megjelent a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság épületében. Az ügyeletes tiszt szóban utasította a járőröket, hogy a panaszost a rendes kísérés alkalmazásával – a 37/2010. BRFK Intézkedés „a fogvatartottak kísérésének végrehajtásáról” betartásával – szállítsák át a BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányságra a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságra. A rendőrök a BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányság ügyeletes tisztjétől sérülés- és panaszmentesen átvették a panaszost. Az ottani ügyeletes tiszt szóban tájékoztatta a rendőröket arról, hogy a panaszos kábítószer fogyasztott és rosszul érezte magát, ezért hívtak hozzá mentőt. A mentősök sérülést, betegséget nem állapítottak meg nála, így egészségügyi intézménybe nem szállították el. A panaszos átkísérésre alkalmas állapotban volt. A panaszost az átkísérés szabályainak megfelelően (szökés, támadásának megakadályozása végett) megbilincseltek, majd a szolgálati gépkocsival átszállították a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságra. Oda megérkezve jelentették az ügyeletes tiszt részére a kísérés sikeres végrehajtását, valamint bemutatták a sérülés- és panaszmentes állapotban lévő panaszost. Az ügyeletes tiszt utasítására a járőrök a panaszost a további eljárások idejére az előállító helyiségbe lekísérték.

A panaszos orvosi vizsgálata a BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányságon történt meg. A panaszos az átkísérés során bódult, kába állapotban volt, nyugodtan viselkedett, és egészségügyi állapotára nem panaszkodott.

A panaszost az előállító helyiségbe történő lekísérését követően az ott szolgálatot teljesítő előállító őrök (a r. őrmester és az egyik próbaidős r. őrmester) a 19/2006. ORFK utasítás alapján befogadták. Annak során a panaszosról az előállító helyiség befogadó részében eltávolították a bilincset, majd felszólították a nála lévő tárgyak bemutatására, illetve a magánál nem tartható tárgyak átadására. A panaszost, ezt követően a próbaidős r. őrmester nő egy külön helyiségbe kísérte, majd ott azonos neműként ruházatát (különös figyelemmel a kábítószernek látszó szerekre) alaposan átnézte. A panaszos a ruházatátvizsgálás során nem panaszkodott, az ellen kifogása nem volt. Az átvizsgálás során megalázó bánásmódot, testi kényszert nem alkalmazott a rendőr vele szemben.

A panaszos az előállító helyiségben 2011. szeptember 18-án 11 óra 50 perctől 16 óra 50 percig tartózkodott. A panaszos befogadásakor az előállító helyiségben kérte egyik hozzátartozója kiértesítését, amely 12 órakor az ügyeletes tiszt által sikeresen megtörtént. Az előállító helyiségben a kamera rendszere felvételt nem rögzített.

A kérdéses napon 15 óra 15 perckor a r. hadnagy szolgálatirányító parancsnok ellenőrizte az előállító helyiséget és az előállító őrök tevékenységét. Az ellenőrzés során meghallgatta a panaszost, aki bódult, de sérülés- és panaszmentes volt. A szolgálatirányító parancsnok a tapasztalatait az ellenőrzési naplóban rögzítette. A panaszos panasztételi jogáról tájékoztatás történt.

A panaszbeadványában említett, a panaszos és édesanyja által 2011. szeptember 21-én a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságon történt megjelenésével kapcsolatban a Közrendvédelmi Osztály vezetője meghallgatta az aznap objektumóri szolgálatot teljesítő két fegyveres biztonsági őr. A biztonsági őrök azonban a konkrét esetre nem emlékeztek, arról feljegyzés sem készült. Az érintett objektumőrök elmondták, hogy az ügyeik iránt érdeklődő személyeknek mindig a legjobb tudásuk szerint próbálnak segíteni. Az ügyszám alapján érdeklődők esetében az objektum őri helyiségből telefonon keresztül felhívják a kapitányság segédhivatalát, és – ha az ügyet már iktatták – az ott dolgozók a nyilvántartásból kikeresik az ügyszámhoz tartozó előadót. Amennyiben az ügynek már van előadója, úgy telefonon keresztül értesítik, hogy ügyfél érkezett hozzá, és menjen le érte az objektumóri helyiségbe.

A Közrendvédelmi Osztály vezetője a kivizsgálás során megállapította, hogy a panaszos átkísérésében, illetve őrzésében résztvevő személyek szakszerűen, a törvénynek megfelelően jártak el.

3) A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság megbízott vezetője által készített parancsnoki kivizsgálás jelen állásfoglalás II. rész 2) pontjában ismertetett parancsnoki kivizsgálásban foglaltakhoz képest az alábbi többletinformációt tartalmazza.

A panaszos gyanúsított kihallgatását egy r. hadnagy nyomozó végezte, amelynek során a panaszos nem kívánt vallomást tenni. A panaszos a gyanúsítást megértette, amely ellen panasszal nem élt. A kihallgatási jegyzőkönyv szerint a r. hadnagy tájékoztatta a panaszost a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 283. §-ának (1) bekezdésében biztosított büntethetőséget megszüntető okról is [azaz: nem büntethető kábítószerrel visszaélés miatt az, aki csekély mennyiségű kábítószer saját használatra természet, előállít, megszerez vagy tart, feltéve, ha az első fokú ítélet meghozataláig okirattal igazolja, hogy legalább hat hónapig folyamatos, kábítószer-függőséget gyógyító kezelésben, kábítószer-használatot kezelő más ellátásban részesült, vagy megelőző-felvilágosító szolgáltatáson vett részt]. A r. hadnagy azon kérdésre, hogy kíván-e élni ezzel a lehetőséggel, a panaszos igennel felelt, továbbá kijelentette, hogy elismeri a cselekmény elkövetését. A panaszos elmondta azt is, hogy a lakás nem az ő tulajdona, csak albérletben lakik ott, de nem emlékszik a pontos címre, mert nagyon zavart. A kihallgatást végző nyomozó nyilatkozta a panaszost az indítvány, észrevétel és panaszjog tekintetében, aki a feltett kérdésre a „nincs” szóval felelt.

A r. hadnagy a parancsnoki meghallgatás során elmondta: mivel hosszabb idő telt el azóta, arra emlékszik, hogy a panaszos zavart magatartást tanúsított, esetenként összefüggéstelen válaszokat adott. Arra azonban már nem emlékezett, hogy milyen okból maradt el az általa fogyanatosított házkutatás során a felvett jegyzőkönyvön a panaszos aláírása, illetve, hogy a panaszos az eljárási cselekmény alkalmával közreműködött-e. Az eljárási cselekmények kezdő és befejező pontjaira vonatkozóan sem tudott a rendőr érdemleges választ adni, figyelemmel arra, hogy a panaszolt rendőri intézkedés óta számos eljárási cselekményt fogyanatosított, 24 órás, megterhelő szolgálatait alkalmával.

A kapitányságvezető levele továbbá azt tartalmazza, hogy a Robotzsaru NEO rendszer adatai alapján a segédhivatal szeptember 19-én 11 óra 6 perckor szignálta az ügyet a Vizsgálati Osztályra. A Vizsgálati Osztály vezetője szeptember 21-én 13 óra 45 perckor szignálta az ügyet egy r. őrmester vizsgáló nevére, aki az ügyet másnap vette át. A Robotzsaru NEO rendszer szerint ez a r. őrmester 2011. szeptember 21-én szabadságát töltötte; továbbá sem a

panaszossal, sem annak édesanyjával sem telefonon, sem személyesen nem került kapcsolatba a tájékoztató levél megírásáig.

4) Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszossal szemben a személyi szabadság korlátozásával járó intézkedést a BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának r. őrmestere és r. főtörzsőrmestere fogatosította.

A rendőrök szolgálatuk teljesítése során, 2011. szeptember 18-án 6 óra 5 perckor azt az utasítást kapták a szolgálatirányító parancsnoktól, hogy menjenek az A. út és a N. utca kereszteződéséhez, mert onnan a panaszos rendőri segítséget kért. A helyszínre 6 óra 10 perckor érkeztek, ahol a panaszos fogadta őket. A feltett kérdésekre zavartan válaszolt és közölte, hogy ő egy tanúvédelmi programban vesz részt, és fenyegetve érzi magát.

A jelentés szerint a panaszos meghallgatása során, 6 óra 50 perctől a következőket adta elő. 2011. szeptember 17-én 20 óra és 21 óra közötti időben a L. utca X. szám található ingatlan egyik 1. emeleti lakásában tartózkodott. A lakás egy olyan személy tulajdona, akit kb. 2 héttel korábban egy szórakozás alkalmával két férfi mutatott be neki, és aki egyébként 2-3 napja a barátja is. Az este folyamán e két férfi közül az egyik megjelent az említett lakáson, ahol beszélgettek. A beszélgetés közben a lakás tulajdonosa speedet vett elő, amit ketten a panaszossal fogyasztottak, a harmadik személy nem szívott a szerből. A beszélgetés során a két férfi szóba hozta a panaszos korábbi barátjának nevét, akivel kapcsolatban a panaszos elmondta, hogy a férfit letartóztatták, mert fegyvereket tartott, és a panaszos ebben az ügyben tanúként szerepelt. A férfi – aki a panaszos korábbi barátjának barátja volt – a tanúskodás miatt haragudott a panaszosra. A két férfi a beszélgetés folyamán folyamatosan azon nevetett, hogy a panaszos meg fog bűnhődni, amiért korábbi barátja ellen tanúskodott. Amikor a férfi távozott a lakásból, a panaszos és a lakás tulajdonosa szórakozni indultak, de még mielőtt kimentek volna a lakásból, a lakástulajdonos közölte a panaszossal, hogy van egy kis kamerája, és pornófilmet szeretne forgatni vele.

A panaszos elmondta, hogy a N. utca egyik szórakozóhelyére mentek, de a pontos helyet nem tudta megmondani, illetve megmutatni. A szórakozóhelyen a férfi találkozott egy ismerőseivel, akivel közösen italoztak. A panaszos is nagyon sok alkoholt fogyasztott.

A szórakozóhelyen a társaságukhoz csatlakozott egy, a panaszos által ismeretlen, transzvesztita személy, akinek érkezésekor a férfi odaszólt a panaszosnak: „Megjött a barátnőd és most érezni fogod milyen a sansztalanság. Ebben a helyzetben esélyed sincs.”, illetve folyamatosan azt mondogatta, hogy megbűnhődik a sok gonoszságért. A hajnali órákban, amikor a férfi által kért italt és vizet megitta a panaszos, szédülni kezdett és kiment a szórakozóhelyről levegőzni. A panaszos véleménye szerint valamit beletehettek az italába. A férfi utána ment és mondta neki, hogy menjek haza, de a panaszos közölte, hogy nem megy, majd elindult az A. út irányába. A panaszos arra, hogy hogyan jutott el az A. útig, nem emlékezett, csak arra, hogy ott egy biztonsági őrrel kérte, hogy értesítsék a rendőrséget.

A férfi a reggeli órákban többször felhívta a panaszost, illetve a panaszos is hívta őt, azt beszéltek meg, hogy a panaszos mikor megy el a dolgaiért.

A panaszos azért értesítette a rendőrséget, mert egyértelművé vált számára, hogy a férfi és társasága bosszút akarnak állni rajta korábbi barátja ellen tett tanúvallomása miatt. A rendőrök

által feltett kérdésre a panaszos elmondta, hogy folyamatosan orvos által felírt Rivotril-t szed, de az előző nap folyamán nem fogyasztott a gyógyszerből, hanem speedet szívott fel, és arra alkoholt fogyasztott. Közlése szerint nem ez volt az első alkalom, amikor speedet és alkoholt együtt fogyasztott, aminek általában emlékezetkiesés és ájulás lesz a vége.

Mivel a panaszos tanúvédelemre hivatkozott, ezért a központi ügyelet a helyszínre küldte a BRFK Bevetési Osztály munkatársait, akik 6 óra 25 perckor érkeztek meg egy r. őrnagy vezetésével, akik szintén meghallgatták a panaszost, majd mivel a tanúvédelemre hivatkozott, ezért a helyszínről felvették a kapcsolatot a BRFK Szervezett Bűnözés Elleni Osztályának (a továbbiakban: BRFK SZBO) ügyeletével. A velük történt egyeztetés során megállapították, hogy a panaszos a volt barátja elleni büntetőügyben valóban tanúként szerepel, de tanúvédelmi programban nem vesz részt. Ezeket a tényeket a helyszínen közölték a panaszossal, és tájékoztatták arról is, hogy a tanúvédelemnek milyen, a rendőrség által meghatározott szabályai vannak. A panaszos ekkor közölte, hogy mégsem áll tanúvédelem alatt, csak tudomása szerint az alá szerették volna helyezni.

A helyszínen történő egyeztetést követően a BRFK Bevetési Osztály rendőreit vezető r. őrnagy a panaszossal szemben intézkedő rendőröknek azt a tájékoztatást adta, hogy mivel a panaszos sérelmére nem követte el bűncselekményt, illetve az általa elmondottak a BRFK SZBO szerint nem hozhatók összefüggésbe a panaszos volt barátjának ügyével, továbbá arra való tekintettel, hogy a panaszos az általa beszedett szertől és az alkoholtól befolyásolt állapotban van, részükről további intézkedésre nincs szükség, így 6 óra 45 perckor elhagyták a helyszínt.

Az intézkedő rendőrök a helyszínen tapasztalt eseményeket és a panaszos által elmondottakat jelentették a BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányság ügyeletes tisztjének, aki azt az utasítást adta, hogy – mivel a panaszos kábítószerrel fogyasztott, és állítása szerint valamilyen szert keverhettek az italába – állítsák elő mintavétel céljából a BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányságra.

A jelentés szerint a panaszost 10 órakor a Budapest II. kerület, Gyorskocsi utcai központi fogda ügyeletes orvosához szállították vizelet mintavétel céljából. Az ügyeletes orvos 10 óra 10 perckor mintát vett a panaszostól. Ezt követően a panaszost visszaszállították a BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányságra.

A rendőrkapitányságon a panaszos rosszulletre hivatkozott, ezért mentőt hívtak hozzá, ami 11 óra 5 perckor érkezett meg. A mentőápoló a panaszos megvizsgálását követően közölte, hogy a panaszos további orvosi ellátást nem igényel, feltehetően csak a kimerültség okozta a rossz állapotát.

A panaszost ellenőrizték a Körözési Információs Rendszerben és a Schengeni Információs Rendszerben, amelyekben nem szerepelt.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszost a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. §-ának (1) bekezdés I. fordulója alapján igazoltatták, 31. §-ának (1) bekezdése alapján átvizsgálták. Az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés b) és c) pontja alapján – bűncselekmény elkövetésével gyanúsított személy és vérvétel,

mintavétel elvégzése miatt – a panaszost előállították. A panaszossal szemben kényszerítő eszközt nem alkalmaztak a rendőrök.

A jelentés szerint továbbá az Rtv. 33. §-ának (4) bekezdése alapján az előállítás okáról szóló tájékoztatás a helyszínen szóban megtörtént, az előállítás idejéről szóló igazolást azonban nem adták ki, mivel a panaszossal szembeni intézkedés nem ért véget. Az előállítás oka megszűnésének időpontjával kapcsolatos rovat nincs kitöltve a dokumentumban.

5) Az előállítás végrehajtásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint az igazoltatás, az átvizsgálás és az előállítás jogszerű, szakszerű és arányos volt.

6) A rendőrség továbbította a Testület részére a BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányság által kiállított, „Nyilatkozat az előállított/elővezetett személlyel kapcsolatban” megnevezésű dokumentumot, ami azt tartalmazza, hogy a panaszos előállításának kezdő időpontja 2011. szeptember 18. 6 óra 50 perc, várható időtartama 8 óra. Az okirat szerint a panaszost a jogairól és kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről, továbbá jogorvoslati lehetőségeiről szóban és írásban tájékoztatták. A panaszosnak folyamatos kezelést és orvosi felügyeletet igénylő, valamint fertőző betegsége nincs, gyógyszert fogyaszt; sérülése, illetve panasza az előállítás során nem keletkezett. A panaszos úgy nyilatkozott, hogy hozzátartozója (más személy) kiértesítését nem kéri, 5 órát meghaladó fogvatartása esetén viszont élelmiszert igen. A panaszos a dokumentumot aláírta.

7) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság által az ügyben kiállított dokumentumokat is. Az előállítás időtartamáról szóló igazolás tanúsága szerint a panaszos személyi szabadságát korlátozó intézkedés 2011. szeptember 18-án 6 óra 50 perctől 17 óra 30 percig tartott. Az előállítás ideje alatt a panaszosnak sérülése, panasza nem keletkezett. Az igazolás tartalmazza – más jogvédő szervezetek mellett – a Testület elérhetőségeit. A panaszos az igazolás egy példányának átvételét aláírásával tanúsította.

8) A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztálya által kiállított „Nyilatkozat” megnevezésű dokumentum azt tartalmazza, hogy a panaszos kérte, hogy hozzátartozóját telefonon értesítsék az előállításról. A rendőrség 2011. szeptember 18-án 12 órakor a megadott számon sikeresen kiértesítette a panaszos által megjelölt személyt. A panaszos a dokumentumon továbbá úgy nyilatkozott, hogy az ORFK 26-326/3/2006. sz. leiratában rögzített, öt órát meghaladó fogvatartás esetén az igénybe vehető élelmiszercsomag kiadását nem kéri. A panaszos a dokumentumot a megjelölt helyeken aláírta.

9) A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság által kiállított letéti tárgyakról szóló jegyzőkönyv tanúsága szerint a panaszostól a személyes iratokat, ékszereket, bankkártyát, készpénzt és egy mobiltelefont vettek át. A panaszos az átadást, majd pedig a tárgyak hiánytalan visszavételét aláírásával tanúsította.

10) A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság előállító őri ellenőrzési napló vonatkozó bejegyzése az alábbiakat tartalmazza. Az előjáró az ellenőrzést 2011. szeptember 18-án 15 óra 15 perctől 15 óra 25 percig folytatta, amelynek során megállapította, hogy az előállító helyiségben egy fő – a panaszos – tartózkodott, aki ezen idő alatt még bódult, de sérülés- és panaszmentes volt. Az ellenőrzést végző továbbá az okmányok vezetését rendben találta.

11) A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztálya részéről a panaszos gyanúsított kihallgatását végző r. hadnagy nyomozó jelentést készített a panaszolt rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

2011. szeptember 18-án készenléti nyomozói feladatokat látott el 24 órás munkarendben. Egyedül volt szolgálatban, kollégája szabadságon volt. Tekintettel arra, hogy a megjelölt napon nagy ügyfélforgalom volt, ezért a nyomozói feladatok mellett panaszfelvétellel is foglalkozott a r. hadnagy.

Az ügyeletes tiszt utasítására végezte a r. hadnagy a panaszos kihallgatását, amelynek során minden tekintetben figyelemmel volt arra, hogy a kihallgatott személy bódult-zavart állapotban volt. A kihallgatás során a panaszos együttműködő volt, de a feltett kérdésekre zavartan válaszolt.

A rendőri jelentés további része jelen állásfoglalás II. rész 3) pontjában ismertetett, a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság megbízott vezetője által készített parancsnoki kivizsgálásban rögzítettekkel azonos tartalmú.

12) A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság II. Vizsgálati Alosztályának vezetője a kapitányságvezetőnek tett jelentésében az alábbi megállapításokat rögzítette.

A panaszos ellen büntetőeljárás folyik, mivel megalapozottan gyanúsítható a Btk. 282. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő visszaélés kábítószerrel vétségének az elkövetésével, mert 2011. szeptember 17-én 20 óra és 21 óra között a Budapest, L. utca X. sz. alatti lakásban csekély mennyiségű „speed” elnevezésű kábítószer fogyasztott.

Az alosztályvezető nyilatkozott arról – az állásfoglalás II. rész 3) pontjában ismertetett parancsnoki kivizsgálásban már említett – körülményről, hogy szeptember 19-én szignálták a büntetőügyet a Vizsgálati Osztályra, annak vezetője pedig 21-én szignálta a r. őrmester vizsgáló nevére. A r. őrmester másnap – szabadsága ideje alatt – vette át az ügyet, amit a szekrényében helyezett el. A r. őrmester úgy nyilatkozott, hogy a jelentés megírásáig (2012. december 8-ig) sem a panaszossal, sem az édesanyjával telefonon, illetve személyes kapcsolatba sem került.

A büntetőeljárás során továbbá igazságügyi toxikológus szakértőt rendeltek ki, aki a szakvéleményt elkészítette, az 2011. november 29-én érkezett meg a Vizsgálati Osztályhoz. A r. őrmester 2011. szeptember 22-e óta az ügyben nyomozati cselekményt nem végzett, mindössze a nyomozás határidejének meghosszabbítására tett előterjesztést.

13) A rendőrség továbbította a Testület részére a panaszos ellen folyamatban levő büntetőeljárás iratait is.

a) A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 170. §-ának (1) bekezdése alapján nyomozást rendelt el 2011. szeptember 18-án a panaszos ellen a Btk. 282. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a) szerint minősülő természetessé, előállítással, megszerzéssel, tartással, az országba behozatallal, onnan kivittel, az ország területén átvittel csekély mennyiségre elkövetett

kábítószerrel visszaélés vétségének megalapozott gyanúja miatt, a nyomozás határidejét 2011. november 18-áig állapították meg.

b) A folyamatban levő büntetőeljárásban a panaszost a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztályának r. hadnagy nyomozója hallgatta ki gyanúsítottként 2011. szeptember 18-án 17 órától 17 óra 30 percig.

A jegyzőkönyv szerint a nyomozó a Be. 179. §-ának (2) bekezdése alapján közölte a gyanúsítás lényegét (a csekély mennyiségű „speed” elnevezésű kábítószer használatát) az arra vonatkozó jogszabályok megjelölésével, és figyelmeztette, hogy a gyanúsítás ténye miatt panaszt tehet, amire a panaszos azt válaszolta, hogy megértette, és panaszt nem tesz. A jegyzőkönyv tanúsága szerint a Be. szerinti többi figyelmeztetés és tájékoztatás is elhangzott, amit a panaszos megértett. Kijelentette, hogy vallomást nem tesz, illetve, hogy védő igénybe vételéről később nyilatkozik. A kábítószerrel visszaélés vétsége esetén a Btk. által biztosított büntethetőséget megszüntető okot a r. hadnagy közölte, amire a panaszos azt válaszolta, hogy élni kíván a lehetőséggel, a cselekmény elkövetését elismerte. Megadta címét, telefonszámát (zavartsága miatt a pontos címre nem emlékezett), továbbá indítványa, észrevétele, panasza nincs.

A panaszos a kihallgatási jegyzőkönyvet a megjelölt helyeken aláírta.

c) A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztálya határozattal házkutatást és lefoglalást rendelt el a Budapest, L. utcai lakásra.

A határozat indokolása szerint a panaszos megalapozottan gyanúsítható azzal, hogy 2011. szeptember 17-én 20 és 21 óra között a megjelölt lakásban, egy baráti társaságban csekély mennyiségű kábítószerrel fogyasztott. A nyomozási cselekmények és egyéb adatszerző tevékenységek során beszerzett adatok alapján megalapozottan feltételezhető, hogy a lakásban és a hozzá tartozó helyeken bűncselekményből származó dolgokat rejtegetnek, ezért döntöttek a kényszerintézkedések elrendeléséről.

A panaszossal a határozatot szóban közölték, annak egy példányát átvette, amely ellen panasszal nem élt a panaszos. A panaszos a fentieket aláírásával tanúsította.

d) A házkutatásról szóló jegyzőkönyv szerint a kényszerintézkedés 2011. szeptember 18-án 18 órától 18 óra 30 percig tartott, amelyen a panaszos is részt vett. A házkutatás nem vezetett eredményre.

A dokumentumot a panaszos egy helyen sem írta alá.

e) 2011. szeptember 18-án a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Készenléti Alosztálya határozattal toxikológiai szakértőt rendelt ki. A szakértői vizsgálat tárgya a panaszos vizeletmintája volt.

III.

A panaszos sérelmezte beadványában az előállítását és annak egyes körülményeit (hozzátartozó, illetve ügyvéd értesítésének hiányát, azt, hogy rosszul élté ellenére nem kapott segítséget), átvizsgálását, mobiltelefonjának elvételét, továbbá azt, hogy nem kapott tanúvédelmet, és hogy a jegyzőkönyvben nem valós adatokat rögzítették. Panaszolta továbbá, hogy amikor édesanyjával ment a rendőrkapitányságra, hogy az ügyintézővel beszéljen, és a jegyzőkönyvről másolatot kérjen, azonban azok eredményre nem vezettek.

A Testület megállapította, hogy a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a rendőri intézkedés időpontjában hatályos törvény, a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. §-ának (1) bekezdéséből levezethető tisztességes eljáráshoz, az 54. §-ának (1) bekezdése szerinti emberi méltósághoz és az abból levezethető egészséghez, 55. § (1) bekezdése szerinti személyes szabadsághoz és ahhoz kapcsolódó személyi integritáshoz, az 57. §-ának (5) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogát az alább írtaknak megfelelően.

1) A Testület elsőként vizsgálta, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettségét.

Az Rtv. 1. §-ának (1) bekezdése meghatározza, hogy a rendőrség feladata – többek között – a közbiztonság és a közrend védelme. Az 1. § (2) bekezdésének 1., illetve 6. pontja értelmében a rendőrség az Rtv.-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési [...] feladatkörében általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését és felderítését; továbbá gondoskodik a büntetőeljárásban részt vevők [...] személyi védelméről, valamint a büntetőeljárásban részt vevők, az igazságszolgáltatást segítő Védelmi Programjának végrehajtásáról.

A rendőri feladatok ellátásának és az utasítások teljesítésének kötelezettségéről az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmességet, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

A rendőr intézkedési kötelezettségével összefüggésben az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van. Az intézkedési kötelezettségről továbbá a panaszolt rendőri intézkedés időpontjában hatályban levő jogszabály, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 3. §-ának (1) bekezdése azt tartalmazza, hogy: „Bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.”

A panaszbeadvány és a rendőrségi dokumentumok egyezően azt tartalmazzák, hogy a rendőrök azért jelentek meg a helyszínen, mert a panaszos rendőri segítséget kért, közölve azt is, hogy tanúvédelmi programban vesz részt, és fenyegetve érzi magát. A rendőrségi iratok továbbá azt is rögzítették, hogy panaszos feltett kérdésekre zavartan válaszolt, illetve, hogy a

panaszos maga is elismerte a kábítószer és az alkoholfogyasztás tényét. A panaszos beadványában ellenben csak egy kevés alkohol fogyasztásáról számolt be.

A panaszos segítségkérése, valamint arra vonatkozó közlése alapján, hogy tanúvédelmi program hatálya alatt áll, a rendőrök a közrend, közbiztonság védelme érdekében jogosultak és egyben kötelesek is voltak intézkedni. A járőrök illetékessége szerinti központi ügyelet haladéktalanul felvette a kapcsolatot a tanúvédelem szerpontjából érintett rendőri szervekkel, amelyek leellenőrizték a panaszos állítását (ami az azonban nem bizonyult valóságnak). A rendőrök azon észlelése, hogy a panaszos kábítószert fogyasztott, úgyszintén megalapozza a rendőrség jogszerű fellépését. **A Testület megítélése szerint a megjelölt adatok megfelelő alapot nyújtottak az Rtv. 13. §-a szerinti intézkedési kötelezettségre.**

2) A Testület vizsgálta a panaszos előállításának indokoltságát és annak egyes körülményeit.

a) Az Rtv. 33. §-ának (1) és (2) bekezdése taxatív felsorolja az előállítás okait.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés azt tartalmazza, hogy a panaszost az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés b) és c) pontja alapján állították elő. Az említett jogszabályhelyek szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható; illetve akitől bűncselekmény gyanúja vagy szabálysértés, valamint közúti közlekedéssel kapcsolatban kiszabható, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés bizonyítása érdekében vizeletvétel vagy véralkohol-vizsgálat céljából vérvétel, valamint műtétnek nem minősülő módon egyéb mintavétel szükséges.

A hivatkozott első előállítási okkal (bűncselekmény gyanúja) kapcsolatban a Testület utal eddigi gyakorlatára, amely kapcsolatban a Testület utal eddigi gyakorlatára, amely szerint ilyenkor a bűncselekményre utaló körülményeket és a gyanú megalapozottságát vizsgálati körébe annak ellenére vonja, hogy magának a bűncselekményi tényállásnak a minősítésére és a büntetőjogi felelősség megállapítására nincs hatásköre. Ennek indoka, hogy a bűncselekményre utaló körülmények vizsgálata nélkül a Testület kontrollja az ilyen indokkal előállított személyek esetén teljesen kiüresedne. Ezért a Testület vizsgálja, hogy az előállításhoz szükséges mértékű gyanú – amely kisebb fokú a büntetőeljárásban megkövetelt gyanúhoz képest – az előállítás megkezdésekor fennállt-e.

A panaszost a Btk. 282. §-ának (1) bekezdésbe ütköző és az (5) bekezdés a) pontja szerint minősülő természetű, előállítással, megszerzéssel, tartással, az országba behozatallal, onnan kivittel, az ország területén átvittel csekély mennyiségre elkövetett kábítószerral visszaélés vétségével gyanúsította meg a nyomozó hatóság. A Btk. 282. §-ának (1) bekezdése szerint a kábítószerral visszaélés büntetést követi el az, aki kábítószert természet, előállít, megszerz, tart, az országba behoz, onnan kivisz, vagy az ország területén átvisz. A törvényhely (5) bekezdésének a) pontja értelmében vétséget követ el az, aki az előző (fogyasztói) elkövetési magatartásokat csekély mennyiségű kábítószere követi el. A kábítószer csekély mennyiségének fogalmát a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1979. évi 5. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: Btké.) tartalmazza. A Btké. 23. §-ának (1) és (2) bekezdése felsorolja, hogy a Btk. 282-283. §-ában szereplő „előállít, megszerz, tart, az országba behoz, onnan kivisz, az ország területén átvisz” és „kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik” elkövetési magatartások szempontjából leggyakrabban előforduló anyagok esetében mennyi a csekély mennyiségre

irányadó határérték – így a jelen ügyben szereplő „speed” elnevezésű kábítószer esetében, amely metamfetaminnak minősül a 0,5 gramm –; egyéb anyagok esetében pedig a (4) bekezdés szerint akkor beszélhetünk csekély mennyiségű kábítószerrel, ha a tiszta hatóanyag-tartalom élettani hatása legfeljebb 0,9 gramm morfinbázis élettani hatásával megegyező.

Jelen esetben a panaszos azzal, hogy – a rendőrök jelentése szerint elismerte a speed fogyasztást –, fennállhatott a gyanúja annak, hogy a visszaélés kábítószerrel vétségének fogyasztói típusú magatartását fejtette ki. (Bár a fogyasztást a Btk. nem határozza meg elkövetési magatartásként, de az végső soron büntetendő – tipikusan a „megszerzés”, vagy a „tartás” elkövetési magatartása következtében.)

A rendelkezésre bocsátott adatok alapján a panaszos előállításához szükséges mértékű bűncselekményi gyanú fennállt, ezért az Rtv. 33. §-ának (2) bekezdés b) pontja szerinti előállítási okra hivatkozás helytálló volt.

A rendőrség által megjelölt második előállítási ok (vérvétel, mintavétel) tekintetében a Szolgálati Szabályzat 44. §-a továbbá úgy rendelkezik, hogy amennyiben az előállított a vizsgálatnak önként aláveti magát, és a rendőri szervhez történő előállítására más ok nem áll fenn, a vizsgálat után el kell bocsátani. A vizsgálat céljából előállított személytől a mintavétel, szükség esetén – törvényben meghatározott keretek között – kikényszeríthető. Ilyenkor a mintavételre rendőrorvost, ahol ez nem lehetséges, vagy késedelmet okoz, ott az állami egészségügyi szolgálat orvosát kell igénybe venni.

Tekintettel arra, hogy a panaszost azzal a bűncselekménnyel összefüggésben, amivel meggyanúsították, illetve további nyomozati cselekményeket kellett foganatosítani, a Testület megítélése szerint a második előállítási okra hivatkozás is helytálló.

A Testület a fenti okfejtés alapján megállapította, hogy a panaszos előállítása jogszerűen és megfelelő indokok alapján történt, amely jogszerűen korlátozta a panaszos személyes szabadsághoz való alapjogát.

b) A Testület ezt követően az előállítás időtartamát vizsgálta.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

Az előállítás időtartamáról kiállított igazolás szerint a panaszos előállítása 2011. szeptember 18-án 6 óra 50 perctől 17 óra 30 percig, azaz 10 óra 40 percig tartott. Arra vonatkozóan, hogy az előállítás időtartama alatt milyen eljárási cselekmények történtek, a Testület rendelkezésére bocsátott rendőrségi dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg. A panaszost először a BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányságra állították elő, ahol orvosi vizsgálatát elvégezték, majd 10 órakor a II. kerületi központi fogda ügyeletes orvosához szállították vizelet mintavétel céljából. Ott 10 óra 10 perckor vettek mintát a panaszostól, majd visszaszállították a rendőrkapitányságra. Rosszulléte miatt mentőt hívtak hozzá, ami 11 óra 5 perckor érkezett meg a rendőrségre, és a mentőápoló megvizsgálta a panaszost. A BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányságon továbbá kiállították a szükséges dokumentumokat, és tájékoztatták a panaszost jogairól. A BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányságról a panaszost átszállították a

BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságra Ennek pontos időpontja a fogdakönyv megfelelő rovatánál nincs feltüntetve, annak időpontja más dokumentumból sem állapítható meg, annyi bizonyos, hogy 11 óra 50 perckor helyezték el a panaszost annak előállító helyiségében, és ott 16 óra 50 percig tartózkodott. Ezen időszak alatt elkészítették a dokumentumokat, telefonon kiértékeltek a panaszos által megjelölt hozzátartozót (12 órakor). 15 óra 15 perc és 25 perc között a szolgálatirányító parancsnok ellenőrizte az előállító helyiséget, aki meghallgatta a panaszost, és megállapította, hogy még bódult állapotban van. A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság r. hadnagy nyomozója 17 órától 17 óra 30 percig folytatta le a panaszos gyanúsított kihallgatását, azt követően a panaszost szabadon bocsátották.

A Testület az iratok alapján – és hatáskörének hiányában a nyomozati cselekmények jogszerűsége és szükségessége vizsgálatát mellőzve – megállapította, hogy a panaszos előállításának már a 8 órás időtartama is szükségtelen volt. A rendőrség – a Testület kifejezetten arra irányuló kérdése ellenére – nem adott pontosan számot arról, hogy a panaszos BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányságra történő beszállításától a fogda ügyeletes orvosához történő beszállításáig (a vizelet mintavételig) eltelt időszakban milyen, a panaszost érintő eljárási cselekményeket foganatosítottak a rendőrök. A szükséges dokumentumok kitöltésén kívül az sem derül ki az iratokból, hogy 11 óra 50 perctől 16 óra 50 percig milyen, a panaszos személyét érintő eljárási cselekményeket végeztek a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság rendőrei. Egy irat szerint a panaszos bűnügyi nyilvántartásból való lekérdezése 14 óra 26 perckor történt meg. Tekintettel arra, hogy a 11 óra 5 perc körüli időpontban végzett vizsgálat során a mentőápoló azt állapította meg, hogy a panaszos további orvosi ellátására nincs szükség, illetve csak kimerültséget állapított meg nála, a panaszos haladéktalan kihallgatása iránt kellett volna intézkedni. Amennyiben pedig azt állapították meg, hogy a kihallgatásának akadályát képezi a bódult állapota, akkor – mivel a bűncselekmény bizonyításához szükséges mintavételt már elvégezték és további, a panaszos személyes jelenlétét igénylő eljárási cselekményt nem foganatosítottak – a panaszost haladéktalanul szabadon kellett volna bocsátania a rendőrségnek (mivel a panaszos lakcíme a rendőrség előtt ismertté vált, egy későbbi időpontra történő idézéssel a kihallgatása foganatosítható lett volna). Ehhez képest csak az előállítás 11. órájában kezdte meg a r. hadnagy nyomozó a panaszos kihallgatását, amiről egyébként úgy nyilatkozott a későbbiekben, hogy a panaszos bódult-zavart állapotban volt.

Az előállítás határidejének 4 órával történő meghosszabbítása tekintetében továbbá a Testület az alábbi álláspontot képviseli.

Az Rtv. idézett 33. §-ának (3) bekezdése szerint, amennyiben az előállítás 8 órás időtartama alatt annak célja még nem valósult meg, indokolt esetben azt a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja.

Jelen panaszügyben az, hogy a panaszos előállításának 8 órai időtartama alatt annak célja nem valósult meg, csak onnan állapítható meg, hogy a panaszost 17 órától kezdődően gyanúsítottként hallgatták ki. A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság vezetője a tájékoztató levelében nem tett említést arról, hogy az előállítás meghosszabbításáról határozattal döntöttek, az arra vonatkozó utalás az előállítás időtartamáról szóló igazoláson sem szerepel. A rendőrségi dokumentumok között nem található az előállítás meghosszabbításáról határozat, a panaszos pedig mindvégig előállított státuszban volt, őrizetbe vételét nem rendelték el. A rendőrség arról sem nyilatkozott, hogy amennyiben létezett előállítás meghosszabbításáról szóló határozat, a panaszossal közölték-e azt.

A Testület ezzel összefüggésben utal a 155/2009. (VI. 3.) sz. állásfoglalására, amelyben kifejtette, hogy az előállítás időtartama meghosszabbításának két, együttes feltétele van. Egyrészt az, hogy arra „indokolt esetben” kerüljön sor. A meghosszabbítás másik feltétele, hogy azt – lehetőleg dokumentált módon – közölni kell az előállítással, mégpedig még a nyolc órás időtartam letelte előtt. Ha ugyanis ezt követően döntenek a meghosszabbításról, de nem hozzák az érintett tudomására, akkor a 8 órás törvényi határidő leteltétől egészen addig, amíg az előállított tudomást nem szerez előállítására idejének meghosszabbításáról, fogvatartása jogtalannak minősül. Nem várható el ugyanis az előállítottól, hogy egy olyan kötelező előírásnak megfelelően viselkedjék, amit nem hoznak tudomására. A 8 órás időtartamon túli előállítás ezért fogalmi szempontból abban az esetben lehet jogszerű, ha a meghosszabbítást még a 8 óra letelte előtt megismertették az előállítottal. Jogsértő a rendőrség azon magatartása, hogy határozat nélkül döntöttek a személyi szabadságot korlátozó intézkedésről, illetve ha ilyen létezett is – csak a Testület részére nem küldték – el, akkor pedig az, hogy a 8 órát meghaladó előállítás végén sem közölték a panaszossal a hosszabbítást és annak indokát.

Ez utóbbival összefüggésben pedig a Testület utal a hivatkozott 155/2009. (VI. 3.) sz. állásfoglalása alapján az alapul szolgáló panasz tárgyában az országos rendőrfőkapitány 2009. július 1-jén 12212/10/2009. RP. számon határozatot hozott, amelyben a Testület álláspontjával egyetértve kifejtette, hogy „aggályos gyakorlat az előállítás törvényben meghatározott nyolc órás időtartamát (...) meghosszabbító határozatnak az érintettel a nyolc órás határidő után történő közlése, mert a határozat az érintett vonatkozásában a közléssel válik hatályossá.” A Testület – mivel a személyi szabadságot alapvetően érintő intézkedésről van szó – kiemelt fontosságot tulajdonít annak, hogy minden esetben, amikor az előállítás időtartama meghosszabbításra kerül, pontosan (lehetőleg az előállított aláírásával és az időpontok feltüntetésével) dokumentálják azt, hogy az erről szóló határozat (feljegyzés) még az előállítás 8 órás időtartama alatt született, és azt még ezen időtartam alatt közölték is az előállítottal, ő azt megismerhette.

Jelen esetben a Testület a rendelkezésére álló információk birtokában úgy foglalt állást, hogy a panaszos 8 órán belül nem értesült előállítására időtartamának meghosszabbításáról, így fogvatartásának azt meghaladó időtartama – az egyébként elvégzett nyomozati cselekmények ellenére – formailag jogszerűtlennek minősült.

Az Rtv. 15. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. A fentebb írtaknak megfelelően a Testület szerint az arányosság követelményével ellentétes a panaszos előállításának időtartama és annak meghosszabbítása, figyelemmel egyrészt tehát arra, hogy már a nyolc órás időtartam is eltúlzott volt (és amely időszakkal kapcsolatban a rendőrség nem adott megfelelő felvilágosítást), másrészt pedig, hogy – határozat nélkül – azt további majdnem 3 órával meghosszabbították.

Az előállítás időtartamának sürgőssége és aránytalansága, illetve jogszerűtlen meghosszabbítása következtében a Testület megállapította a panaszos személyes szabadsághoz és tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának sérelmét.

A Testület továbbá a rendőrség azon érvelésével összefüggésben, hogy a panaszos gyanúsított kihallgatását végző rendőr egyedül volt szolgálatban, nagy volt az ügyfélforgalom a megjelölt napon, és a nyomozói feladatok mellett panaszfelvétellel is egyedül kellett foglalkoznia, felhívja a figyelmet a kialakított gyakorlatára. Korábbi [pl. a

304/2009. (X. 14.) számú] állásfoglalásaiban a Testület kimondta, hogy a rendőrség nem hivatkozhat alappal saját leterheltségére, munkaszervezési nehézségeire az állampolgárok alapvető jogaival összefüggő kötelezettségei teljesítése során. Az állam intézményvédelmi kötelezettsége ugyanis azt jelenti, hogy az állami szerveknek nem csupán tartózkodniuk kell egyes alapjogok megsértéséről, indokolatlan korlátozásától, hanem pozitív kötelezettségük áll fent arra nézve, hogy e jogok zavartalan gyakorlását biztosítsák.

Az országos rendőrfőkapitány 29000-105/375-12/2009. RP. számú határozatában osztotta a Testület 304/2009. (X. 14.) számú állásfoglalásában kifejtetteket, miszerint a rendőrségi kapacitás, feladatosztás, esetleges (pillanatnyi, átmeneti vagy tartós) létszámhiány nem vehető az alapjogsérelem mérlegelése kapcsán figyelembe. A Testület az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a panaszos alapjog-korlátozásának jogszerűségét vizsgálja, annak kapcsán tesz megállapításokat, és alapjogsértés észlelése esetén nem lehet figyelemmel arra, hogy ez milyen szerv, személy, esetlegesen kimenthető („fel nem róható”) magatartására vezethető vissza. Az országos rendőrfőkapitány hivatkozott, a Testület álláspontját elfogadó határozatában kifejezetten rögzíti, hogy a „rendőrségen belül kialakított feladat- és hatásköri rendszer, továbbá esetleges szervezési hiányosságok hátrányos következményeit nem viselheti” az érintett állampolgár, és hogy az „állampolgárok jogos igénye, hogy ésszerű határidőn belül a Rendőrség a törvényben előírt kötelezettségét teljesítse”.

c) A panaszbeadvány szerint a panaszos a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságon közölte a rendőrökkel, hogy nagyon rosszul érzi magát (amit nem önszántából fogyasztott drog is okozhat), légszomja van. Ennek ellenére a rendőröktől nem kapott segítséget. A Testület ezen kérdés tekintetében az alábbi megállapítást teszi.

Az Rtv. 18. §-ának (2) bekezdése kimondja, hogy a sérült, beteg vagy más okból sürgős orvosi ellátásra szoruló fogvatartottat orvosi ellátásban kell részesíteni.

A rendőrségi dokumentumok szerint a panaszost megvizsgálta orvos, illetve – mivel már a BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányságon jelezte a panaszos, hogy rosszul érzi magát, a mentőt is kihívták hozzá. A mentőápoló véleménye szerint azonban a panaszos további orvosi ellátásra nem szorult, csak – a szer hatása miatt – kimerült. A panaszos egyébként mint előállított személy úgy nyilatkozott, hogy folyamatos kezelést és orvosi felügyeletet igénylő, továbbá fertőző betegsége nincs, és ezen nyilatkozatot aláírta. A panaszos gyanúsított kihallgatását végző r. hadnagy nyilatkozata szerint a panaszos a kihallgatás időpontjában is bódult volt. A rendőrségi iratok továbbá azt tartalmazzák, hogy a panaszos maga fogyasztott kábítószerrel és alkoholt, állapotát így maga idézte elő.

Arra vonatkozóan ugyanakkor nincs a Testületnek információja, hogy a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságon – ahol még több órán keresztül tartották fogva a panaszost – jelezte-e a rendőröknek, hogy rosszul érzi magát, illetve, hogy ott ismételtén megvizsgálta-e orvos. A panaszos a Testület felhívása ellenére nem válaszolt a panasz kiegészítését kérő levélre.

A rendelkezésre álló adatok birtokában a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrség maradéktalanul eleget tett-e az Rtv. 18. 0-ának (2) bekezdésében foglalt kötelezettségének, ezért a panaszos egészségéhez való jogának megsértése nem volt megállapítható.

3) A panaszos sérelmezte, hogy előállítása során átvizsgálták, és mobiltelefonját elvették. A Testület ezzel összefüggésben az alábbiakat állapítja meg.

a) Az Rtv. 31. §-ának (1) bekezdése szerint, akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja. A ruházat átvizsgálását – halaszthatatlan eset kivételével – az intézkedés alá vonttal azonos nemű személy végezheti. Az intézkedés nem történhet szeméremsértő módon. A Szolgálati Szabályzat 51. §-ának (1) és (3) bekezdése kimondja, hogy az előállított személyt előállító vagy biztonságos őrzését szolgáló más helyiségben kell elhelyezni. Az előállító helyiségben történő elhelyezéskor, az előállított, elővezetett, visszatartott személy ruházatát át kell vizsgálni, és tőle el kell venni azokat a tárgyakat, amelyeket fogva tartáskor sem tarthat magánál.

Jelen esetben az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés szerint a panaszost az Rtv. hivatkozott 31. §-a alapján vizsgálták át, és a tőle elvett tárgyakról letéti jegyzőkönyv készült, amelyben egy mobiltelefont is feltüntettek. A panaszos a tárgyak elvételét, majd pedig hiánytalan visszaadását aláírásával tanúsította. A Testület a panaszoshoz intézett levelében – egyebek mellett – rákérdezett az átvizsgálás részleteire is (annak jellegére, arra, hogy ki és hol végezte azt stb.), azonban a panaszos nem válaszolt.

A Testület megállapítása szerint a panaszos ruházatának átvizsgálása jogszerűen történt, amellyel a panaszos személyi integritáshoz való jogát jogszerűen korlátozták a rendőrök.

b) Az Rtv. nem tartalmaz rendelkezést arra nézve, hogy előállítás esetén az érintett személy mobiltelefonját elveheti az intézkedő rendőr. A Szolgálati Szabályzat fent említett 51. §-ának (3) bekezdése értelmében az előállító helyiségben történő elhelyezéskor az előállított, elővezetett, visszatartott személy ruházatát át kell vizsgálni, és tőle el kell venni azokat a tárgyakat, amelyeket fogva tartáskor sem tarthat magánál.

A vizsgált esetben a mobiltelefon elvétele a hivatkozott jogszabályi rendelkezések értelmében indokoltnak tekinthető. A Testület továbbá megjegyzi – bár a rendőri jelentésekben kifejezetten nem szerepel –, hogy a nyomozás érdekében (sikerének biztosítása céljából) is indokolt lehetett az, hogy a panaszos telefonon ne tudjon kapcsolatba lépni a bűncselekménnyel kapcsolatba hozható más személyekkel.

A Testület ezzel összefüggésben megállapította, hogy a panaszos mobiltelefonjának elvétele jogszerűen történt, ami nem sértette a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát.

4) A panaszbeadvány szerint a panaszos kérte, hogy családját értesítsék az előállításáról, vagy hívjanak neki ügyvédet, azonban a rendőrök nem teljesítették kérését.

Az értesítésekkel összefüggésben a Testület utal az Rtv. 18. §-ának (1) bekezdésére, melynek értelmében a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a

rendőrséget terheli. A 18. § (3) bekezdése értelmében ugyanakkor a fogvatartott jogait csak annyiban lehet korlátozni, amennyiben az a szökés vagy elrejtőzés, a bizonyítási eszközök megváltoztatásának vagy megsemmisítésének megakadályozását, újabb bűncselekmény elkövetésének megelőzését, illetőleg az őrzés biztonságát, a fogda rendjének megtartását szolgálja.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentés nem tartalmaz utalást arra, hogy a panaszos hozzátartozója (más személy) kiértesítését kérte. A BRFK VI. Kerületi Rendőrkapitányság által kiállított nyilatkozat szerint a panaszos hozzátartozója (más személy) kiértesítését nem kérte, amit a panaszos aláírásával tanúsított. A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság által kiállított nyilatkozat szerint azonban a panaszos már úgy nyilatkozott, hogy hozzátartozója kiértesítését kéri. A dokumentum szerint 12 órakor a megadott telefonszámon sikeresen megtörtént. Ügyvéd értesítéséről nincs szó a dokumentumokban, azonban a 17 órakor kezdődő gyanúsított kihallgatásról szóló jegyzőkönyv azt tartalmazza, hogy a panaszos a védő személyéről később nyilatkozik.

A Testület a rendőrség állítását fogadta el valószínűbbnek. A rendőrségi dokumentumon feltüntették a panaszos által megjelölt hozzátartozó nevét és annak mobiltelefonszámát, ami feltehetően csak úgy történhetett meg, hogy a panaszost nyilatkoztatták az értesítés tekintetében.

A Testület megállapította, hogy a rendőrség részéről nem történt mulasztásban megnyilvánuló jogsértés, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

5) A panaszos állítása szerint az előállítása során, amikor a szolgálati gépkocsiba ültették a rendőrök, egyikük azt mondta a panaszosra, hogy „nincs ennek semmi baja”, majd a beszállítás során, amikor a hátsó ülésen dülöngélt, a mellette ülő rendőr többször meglökte. A beadvány szerint továbbá a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságon a szolgálatban levő rendőr nő, megfenyegette („most már megverem!”), és az előállító helyiség ajtajába időnként belerúgtak.

A Testület a panasz ezen részével összefüggésben idézi az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondatát, amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés.

A Testület továbbá felhívja a figyelmet a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexében (a továbbiakban: Etikai Kódex) foglalt követelményeknek is, amelyek ugyan nem minősülnek jogszabályi előírásoknak, azonban alapjaiban meghatározzák a rendőri hivatás értékeit, megtestesítik az állampolgárok rendőrökkel szemben támasztott elvárásait, erkölcsi iránymutatásul szolgálnak, illetve morális alapot biztosítanak a rendőrség és az egyes rendőrök számára. Az Etikai Kódex 5. pontja kimondja, hogy „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint pedig a rendőr „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület kérte, hogy az érintett rendőrök nyilatkozzanak a panasz ezen részletét illetően. A panaszos előállításában résztvevő rendőrök nem tettek nyilatkozatot, míg az említett rendőr nő úgy nyilatkozott, hogy megalázó bánásmódot nem alkalmazott a panaszossal szemben.

A Testület gyakorlata szerint, amennyiben a rendőrség válasz nélkül hagyja a kérdést, úgy a Testület a panaszosi állítását elfogadja. Ezt a megoldást azonban abban az esetben alkalmazza a Testület, amennyiben a panaszos szavahihetősége iránt nem merül fel kétség.

Jelen esetben a Testület a panaszosi állítást nem tartotta megfelelően meggyőzőnek, ezért az intézkedő rendőrök hangneme, viselkedése tekintetében az Rtv. hivatkozott rendelkezésének megsértése, és ezáltal a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

6) A panaszos állítása szerint a rendőri intézkedést követő harmadik napon megjelent édesanyjával a BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányságon, ahol a büntetőügy előadójával akartak beszélni, az eljárás részleteinek tisztázása, panasztétel érdekében, valamint, hogy a jegyzőkönyvről másolatot kérjenek. A rendőrségi kapuszolgálatot ellátó személynél azonban nem jutottak tovább, a kapus nem tudott az idézésről, nem tudott azzal kapcsolatban semmit kideríteni, és az ügy előadója nem volt elérhető.

Az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályának vezetője által adott tájékoztatás szerint a kérdéses napon objektumőri szolgálatot teljesítő két fegyveres biztonsági őr a konkrét esetre nem emlékezett, arról feljegyzés sem készült. Annyit mondtak, hogy az ügyeik iránt érdeklődőknek mindig a legjobb tudásuk szerint próbálnak segíteni. Az ügyszám alapján érdeklődők esetében az objektum őri helyiségből telefonon keresztül felhívják a kapitányság segédhivatalát, és – ha az ügyet már iktatták – az ott dolgozók a nyilvántartásból kikeresik az ügyszámhoz tartozó előadót. Amennyiben az ügynek már van előadója, úgy telefonon keresztül értesítik, hogy az ügyfél érkezett hozzá, és menjen le érte az objektumőri helyiségbe. A BRFK IX. Kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levelében továbbá az szerepel, hogy az ügyet 2011. szeptember 19-én 11 óra 6 perckor szignálták a Vizsgálati Osztályra, amelynek vezetője 21-én 13 óra 45 perckor szignálta azt tovább egy r. őrmester vizsgálóra, aki az ügyet – noha szabadságát töltötte – másnap át is vette. Az előadó azonban 2011. december 8-áig (a jelentése elkészítése napjáig) sem a panaszossal, sem annak édesanyjával nem került kapcsolatba, mivel a szakértői vizsgálat eredményére várt.

A panaszos a Testület levelére, amelyben több, a panasz ezen részletét tisztázó kérdés is szerepelt, nem válaszolt. Így azt sem sikerült a Testületnek megtudnia, hogy pontosan mit jelent a panasz azon része, hogy a panaszos „az eljárás miatt szóban panaszt akart tenni”: a gyanúsítás elleni panaszt értette alatta, vagy az Rtv. szerinti rendőri intézkedésekkel szembeni panaszt kívánta megtenni.

A Testület a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a rendőrség megfelelő tájékoztatás-adási kötelezettségének teljesítése

tekintetében, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz, illetve jogorvoslathoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

7) A panaszos sérelmezte továbbá azt, hogy (tanú)védelmet kér, de nem kapott segítséget a rendőrségtől, a nyomozó által készített jegyzőkönyv nem valós adatokat tartalmaz; továbbá, hogy a 2011. szeptember 21-ei rendőrségi megjelenése során nem kapott másolatot a jegyzőkönyvből. Ezekkel összefüggésben a Testület az alábbi megállapításokat teszi.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el. Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathat.

Tekintettel arra, hogy a panasz ezen részei büntetőeljárás kérdések, a Testületnek nincs hatásköre annak megítélésére. Ugyanakkor a Testület tájékoztatja a panaszost arról, hogy a Be. nyomozásról szóló IX. Fejezetében, a 195-199. §-ok tartalmazzák a nyomozás során igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket. A büntetőeljárás során keletkezett iratokról való másolat készítésének részletes szabályait a Be. 70/B. §-a tartalmazza.

A tanúvédelemmel kapcsolatos panasz tekintetében pedig a Testület azt a felvilágosítást adja a panaszosnak, hogy a (büntetőeljárás)jogi védelem alapvető szabályait a Be. 95-98/A. §-ai rögzítik, míg az ún. fizikai védelem jogszabályi alapja elsősorban a büntetőeljárásban résztvevők, az igazságszolgáltatást segítők Védelmi Programjáról szóló 2001. évi LXXXV. törvény.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a panaszossal szemben a rendőrök intézkedési kötelezettsége fennállt, és a panaszos előállítása jogszerűen és indokoltan történt, amely nem sértette a panaszos egészséghez való jogát. Az előállítás időtartama – és a megfelelő dokumentáció hiánya – miatt ugyanakkor megállapította a panaszos személyi szabadsághoz és tisztességes eljáráshoz való jogának megsértését. A panaszos átvizsgálása, mobiltelefonjának elvétele, a hozzátartozó értesítéséhez való jog biztosításának kérdése tekintetében a Testület nem állapított meg alapjogi sérelmet; míg a rendőrök hangneme, illetve a tájékoztatás-adás tekintetében alapjogi sérelem – a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján – nem volt megállapítható.

A Testület megítéléses szerint az egyes alapjogok sérelme összességében elérte azt a szintet, amely a Testület súlyos alapjogsérelmet megállapító állásfoglalását megalapozza. Ennek megfelelően a rendelkező részben foglaltak szerint – az Rtv. 93/A.§-ának (6) bekezdése alapján – az állásfoglalást megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

Budapest, 2012. május 23.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET